

บทที่ ๕
สรุปและขอเสนอแนะ

๑. คุณสมบัติของหลักทรัพย์

ขอบเขตของการศึกษาจำกัดเฉพาะการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของเอกชน ผ่านวิธีการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของธนาคารลงทุน เนื่องจากเป็นวิธีการจัดจำหน่ายที่ บริษัท เอกชนผู้ออกหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ถือปฏิบัติกันโดยตลอดมา และหลักทรัพย์ของ เอกชน โดยเฉพาะหุ้นสามัญนั้น ถือเป็นสินค้าหลักในตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ในแง่ของการระดมเงินทุนเพื่อลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม เพราะหุ้นสามัญเป็นตราสารที่แสดงถึงความเป็นเจ้าของบริษัท ไม่มีกำหนดไถ่ถอนคืนจึงไม่เป็นภาระแก่บริษัท เงินทุนที่ระดมมาโดยการออกหุ้นสามัญจึงเป็นเงินทุนในระยะยาวแท้จริง ซึ่งเท่ากับว่าผู้ถือหุ้นมาร่วมเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัท การออกหุ้นสามัญจึง เป็นวิธีที่ดีเพื่อจะช่วยให้บริษัทมีฐานะการเงินที่มั่นคงสำหรับดำเนินกิจการต่าง ๆ หรือขยายกิจการให้เจริญก้าวหน้า ด้วยเหตุนี้ การพิจารณา เรื่องตลาดหลักทรัพย์จึง เกี่ยวกับ เรื่องของหุ้นสามัญ เป็นสำคัญ

๑. หุ้นสามัญ เป็นหุ้นทุนของบริษัท ผู้ถือหุ้นมีสิทธิเหนือสินทรัพย์ของบริษัทภายหลังจากสิทธิเรียกร้องของ เจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิ ผู้ถือหุ้นจะใช้สิทธิในการบริหารงานของบริษัทโดยการออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น ในทางปฏิบัติอำนาจการบริหารงานมักจะถูกอยู่ในมือคณะผู้ดำเนิน การ ทั้งนี้เพราะผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่สนใจผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งหุ้นคือเงินปันผลและผลกำไรส่วนหนึ่งที่ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นมากกว่าสิทธิในการออกเสียง

๒. หุ้นบุริมสิทธิ ลักษณะของหุ้นบุริมสิทธิเป็นส่วนผสมระหว่างหุ้นสามัญและหุ้นคือผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิมีสิทธิเหนือสินทรัพย์ภายหลังจากสิทธิเรียกร้องของ เจ้าหนี้ แต่ก่อนสิทธิเรียกร้องของผู้ถือหุ้นสามัญ ส่วนทางด้านผลตอบแทนผู้ถือหุ้น จะกำหนดไว้ในอัตราแน่นอนเช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยของหุ้น หากบริษัทประสบการขาดทุน บริษัทอาจจะพิจารณาไม่จ่ายได้ แต่การจ่ายเงินตอบแทนหุ้นบุริมสิทธินี้จะต้องจ่ายก่อนที่จะจ่ายเงินปันผลหุ้นสามัญ

๓. หุ้นกู้ ผู้ถือหุ้นมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทมีสิทธิเหนือสินทรัพย์ของบริษัทเป็นลำดับแรก อัตราดอกเบี้ยของหุ้นกู่จะกำหนดไว้แน่นอน ไม่ว่าจะบริษัทจะมีกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานอย่างไร บริษัทจะต้องจ่ายตามอัตราที่กำหนดและในเวลาที่จะครบไ้ว่าจะจ่ายหุ้นกู่จะกำหนดอายุไถ่ถอนไ้ว่าอาจจะเป็น ๕ - ๑๐ ปี และมักจะค้ำประกันการจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยโดยธนาคารพาณิชย์

๒. การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์

จากการศึกษาถึงวิธีการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ซึ่งให้เห็นว่าการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ให้ประสบความสำเร็จมีอะไรเรื่องง่าย ๆ ด้วยลักษณะของหลักทรัพย์เป็นเพียงตราสารที่แสดงสิทธิของผู้ถือตราสารนั้น หลักทรัพย์มิได้เป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่าในตัวเอง เช่นที่ดิน มูลค่าของหลักทรัพย์ที่ซื้อขายขึ้นอยู่กับความเชื่อใจของผู้ลงทุนที่มีต่อบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้น ๆ การเสนอขายหลักทรัพย์ จึงเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร และด้วยเหตุผลที่หน่วยธุรกิจแต่ละแห่งย่อมมีความชำนาญงานแตกต่างกันไป การจัดหาเงินทุนระยะยาว โดยการออกหลักทรัพย์จึงควรจะมีผู้ชำนาญงานรับไปดำเนินการ

บริการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของธนาคารลงทุนแบ่งเป็น ๒ แบบคือ

๑. แบบทำดีที่สุด การจัดจำหน่ายแบบนี้ธนาคารลงทุนมิได้ให้คำรับรองว่าหลักทรัพย์ นั้นจะขายได้หมดหรือขายได้มากน้อยเพียงใด แต่ธนาคารให้คำมั่นสัญญาว่า ตนจะใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด จากความสันติจักษุเงินในธุรกิจหลักทรัพย์ จำหน่ายหลักทรัพย์นั้นให้ได้มากที่สุด
๒. แบบรับประกันการซื้อขาย ธนาคารลงทุนอาจจะรับประกันการซื้อขายหลักทรัพย์นั้นแต่เพียงบางส่วนหรือทั้งจำนวนที่ออกจำหน่ายยอมได้ การรับประกันการซื้อขาย คือธนาคารให้คำมั่นสัญญาว่า จะมีผู้ซื้อซึ่งเท่ากับว่าธนาคารลงทุนรับซื้อหลักทรัพย์นั้นแล้วนำไปจำหน่ายต่อแก่ประชาชนนั่นเอง

ค่าบริการที่ธนาคารลงทุนคิดจากลูกค้ามากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ชนิดของ หลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่าย และคุณสมบัติของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ก็มีส่วนสำคัญในการ กำหนดอัตราค่าบริการด้วยเช่นกัน ค่าบริการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของบริษัทเล็ก ๆ ที่ไม่มีชื่อเสียงยอมสูงกว่าของบริษัทใหญ่ที่มั่นคงและมีชื่อเสียงมานาน

ในฐานะผู้ดำเนินการจัดจำหน่าย ธนาคารลงทุนมีหน้าที่จะต้องดำเนินการดังนี้

๑. พิมพ์หนังสือชี้ชวน
๒. จัดทำกลุ่มผู้ร่วมจัดจำหน่าย
๓. จัดทำกลุ่มผู้รับประกันการซื้อขาย
๔. จัดพิมพ์แบบฟอร์มต่าง ๆ
๕. การวางตลาด การโฆษณา
๖. การรับจองหุ้น พร้อมทั้งการรับเงินค่าจอง
๗. การกำหนดระยะเวลาการรับจองซื้อ
๘. การจัดสรรหุ้น

๘. การคืนเงินส่วนที่จอง เกิน
๑๐. การทำทะเบียนผู้ถือหุ้น พร้อมทั้งส่งมอบใบหุ้น

การจำหน่ายหลักทรัพย์ให้ประสบผลสำเร็จ สิ่งหนึ่งที่เป็นส่วนสำคัญ คือการให้ข่าวสารเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายอย่างเพียงพอแก่ตลาด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดข้อความที่ผู้เสนอขายหลักทรัพย์ ต้องลงพิมพ์ในหนังสือชี้ชวนไว้เมื่อมาพิจารณาเหตุการณปัจจุบัน ข้อความต่าง ๆ ดังกล่าวจะไม่เพียงพอที่ประชาชนจะใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนได้ ทั้งนี้เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคนิคในการผลิตค่านอศุสาหกรรมการ ทำให้การดำเนินธุรกิจ เปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จนประชาชนธรรมดาติดตามไม่ทัน นอกจากจะเป็นผู้ที่สนใจหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับธุรกิจนั้น และพยายามที่จะสืบถามข่าวต่าง ๆ จากวงการภายใน

ดังนั้นข้อความต่าง ๆ ในหนังสือชี้ชวน จำเป็นต้องขยายมากขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ในอันที่จะทำให้ประชาชนสนใจลงทุนซื้อหลักทรัพย์ของตนมากขึ้นนั่นเอง

ข้อความต่าง ๆ ที่ควรระบุในหนังสือชี้ชวน

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับกิจการที่เสนอขายหลักทรัพย์
 - ๑.๑ ประวัติการจัดตั้งบริษัท สถานที่ทำการและสาขาถ้ามี
 - ๑.๒ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของบริษัท
 - ๑.๓ จำนวนเงินทุนจดทะเบียน แยก เป็นกี่หุ้น
 - ๑.๔ คณะผู้บริหาร ประกอบด้วยใครบ้าง พร้อมทั้งประวัติการทำงาน อายุ คุณสมบัติ
๒. รายละเอียดเกี่ยวกับฐานะการเงิน
 - ๒.๑ งบการเงินทั้งบุคคลและงบกำไรขาดทุน พร้อมทั้งการรับรองของผู้สอบบัญชีควร จะแสดงการ เปรียบเทียบอย่างน้อย ๓ - ๕ ปี สำหรับกิจการที่ดำเนินมาก่อน แล้ว และสำหรับกิจการที่เริ่มดำเนินการควร จะแสดงงบประมาณการไว้ด้วย
 - ๒.๒ รายละเอียดแสดงแหล่งที่มาของเงินทุน พร้อมทั้งข้อมูลหนี้หรือเงื่อนไขของเงิน ทุนที่มีต่อกิจการ และการใช้เงินทุนไปในทางใดบ้าง
 - ๒.๓ วัตถุประสงค์ในการใช้เงินที่ได้จากการเสนอขายหลักทรัพย์ แจ้งให้ทราบว่า จะนำไปใช้อย่างไร เวลาใด หากความจำเป็นที่ต้องใช้เงินเป็นตามช่วง ระยะเวลา ควรจะบอกไว้ด้วยว่า จะนำเงินจำนวนนั้นไปลงทุนในระยะสั้นอย่างไรก่อน
 - ๒.๔ นโยบายเงินปันผล ควรจะแจ้งประวัติการจ่ายเงินปันผลไว้ในหนังสือชี้ชวนด้วย ในกรณีที่จ่ายเป็นหุ้นปันผล ควรจะแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิของ ผู้ถือหุ้นด้วย

๓. รายละเอียดเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่เสนอขาย

๓.๑ จำนวนเงินที่ออกเสนอขาย แบ่งเป็นกี่หน่วย ราคาหน่วยละเท่าใด

๓.๒ หากหลักทรัพย์ที่เสนอขายเป็นหุ้น จะต้องบอกรายละเอียดอื่น ๆ เป็นคนว่าอัตราดอกเบี้ย กำหนดเวลาจ่ายดอกเบี้ย ระยะไถ่ถอน การค้ำประกัน ถ้าเป็นหุ้นสามัญ จะต้องบอกถึงสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถือหุ้นพึงมี เช่นสิทธิในการออกเสียง สิทธิที่จะซื้อหุ้นเมื่อบริษัทพิจารณาออกหุ้นใหม่ เป็นต้น

๓.๓ การดำเนินการจัดจำหน่าย ผู้จัดการจำหน่าย กลมผู้จำหน่าย การจองหุ้น การส่งเงินค่าจองหุ้น การจัดสรรหุ้นในกรณีที่มีผู้จองซื้อเกินจำนวนหุ้นที่เสนอขาย การส่งเงินคืนผู้ที่ได้รับการจัดสรรหุ้นไม่ครบตามจำนวนที่เสนอขาย

๔. รายการอื่น ๆ ที่เห็นว่าจำเป็นต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบ เช่นการได้รับบัตรส่งเสริมของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ควรจะบ่งระยะเวลาที่ได้รับบัตรส่งเสริมนั้นด้วย สัญญาที่ผูกมัดการดำเนินงานของบริษัท เช่นสัญญาสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้า เป็นต้น คู่แข่งขันที่สำคัญของกิจการ ฯลฯ

๓. วิวัฒนาการการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ในประเทศไทย

การเสนอขายหลักทรัพย์แก่ประชาชนทั่วไปของภาควิสาหกิจเอกชน เริ่มกระทำ อย่างจริงจัง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ นี้เอง มีอยู่หลายครั้งที่จำหน่ายหลักทรัพย์ได้ไม่หมด ธนาคารลงทุน ซึ่งเป็นผู้รับประกันการซื้อ ต้องรับซื้อหุ้นนั้นไว้เอง การที่เป็นเช่นนี้มีสาเหตุหลายประการ ประการแรก คือ ผู้ดำเนินธุรกิจในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นรูป บริษัทครอบครัว ผู้เป็นเจ้าของอาจไม่ต้องการออกหุ้นหรือขายหุ้นของตนให้แก่ประชาชนทั่วไป เพราะไม่ต้องการให้ผู้อื่นเข้ามามีส่วนในการบริหารหรือรู้อะไรในบริษัทของตน ส่วนทางด้านผู้ลงทุนซื้อหุ้นอาจเห็นว่าการถือหุ้นไม่ไ้ผลประโยชน์เท่าการลงทุนอื่น เช่น ซื้อที่ดิน หรือฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากระบบการเก็บภาษีทำให้ ผู้ถือหุ้นต้องเสียภาษีซ้อน คือเสียในรูปเงินกำไรของบริษัทครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อบริษัทนำกำไรนั้นมาจ่าย เงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ผู้รับเงินปันผลนั้นจะต้องเสียภาษีอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้สภาพของการซื้อขายหุ้นในปัจจุบันทำได้ยาก ผู้มีหุ้นอยู่หากต้องการขายเอาเงินสด ก็ทำได้ยากและในราคาต่ำกว่าที่ควร

ปัญหาในเรื่องตลาดหลักทรัพย์นี้ รัฐบาลได้ให้ความสนใจมาโดยตลอด ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจส่วนเอกชน สาขาสถาบันการเงินขึ้น ประกอบด้วย ผู้แทนจากส่วนราชการและสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อศึกษาถึงวิธีการที่จะพัฒนาตลาดเงินทุน ในประเทศไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ในที่สุดได้ตกลงให้ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าจ้าง ศาสตราจารย์ ชิตนีย์

เอ็ม รอปบินส์ แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย นิวยอร์ก ให้มา เป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยวางโครงการพัฒนาตลาดเงินทุน และจัดตั้ง "คณะทำงานโครงการพัฒนาตลาดเงินทุน" เพื่อเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

คณะทำงานโครงการพัฒนาตลาดเงินทุน ได้อาศัยหลักการที่ว่า ตลาดเงินทุนจะพัฒนาขึ้นมาได้ ต้องมีอุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์อย่างเพียงพอ โดยหลักการนี้จึงได้มุ่งพิจารณาแนวทางต่าง ๆ ให้เกิดอุปสงค์และอุปทานมากยิ่งขึ้น คือ

๑. หลักการสร้างอุปสงค์ในตลาดหลักทรัพย์

- ๑.๑ การกำหนดมาตรการให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนว่า เงินที่ลงทุนซื้อหลักทรัพย์จะปลอดภัย ได้ผลตอบแทนสูงพอสมควร
- ๑.๒ พยายามแก้ไข เรื่องความเหลื่อมล้ำของการเสียภาษี
- ๑.๓ จัดให้มีตลาดหลักทรัพย์ที่สมบูรณ์เป็นแหล่งกลาง สำหรับซื้อขายหลักทรัพย์ในราคาที่เป็นธรรม มีความเป็นระเบียบ และมีสภาพคล่องตามสมควร
- ๑.๔ พยายามให้สถาบันการเงินที่มีอยู่แล้ว มีบทบาทในตลาดเงินทุนมากขึ้น เช่น ให้ธนาคารพาณิชย์ยินยอมรับหลักทรัพย์เป็นสินทรัพย์ค้ำประกันการกู้ยืมเงิน หรือเข้ามามีบทบาทเป็นผู้ลงทุนซื้อหลักทรัพย์เอง เป็นต้น
- ๑.๕ การกำกับดูแล การดำเนินงานของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในธุรกิจหลักทรัพย์ โดยตรง เช่น ตลาดหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ให้เป็นไปตามหลักการที่ดี เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน

๒. หลักการสร้างอุปทานในตลาดหลักทรัพย์

- ๒.๑ ส่งเสริมให้มีบริษัทมหาชนมากขึ้น ด้วยการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีให้แตกต่างไปจากบริษัทจำกัดในปัจจุบัน
- ๒.๒ ขอความร่วมมือไปยังคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้พิจารณาให้บริษัท ที่ได้รับบัตรส่งเสริม นำหุ้นส่วนหนึ่งออกขายแก่ประชาชนมากขึ้น
- ๒.๓ ขอความร่วมมือจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้การพิจารณาเป็นพิเศษแก่ลูกค้า ที่เป็นบริษัทมหาชน
- ๒.๔ นำหุ้นของรัฐวิสาหกิจ เอกชนออกจำหน่ายแก่ประชาชน
- ๒.๕ ดำเนินการให้กิจการที่มีผู้ถือหุ้นทั้งหมด หรือบางส่วนเป็นชาวต่างประเทศจำหน่ายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป

๓. หลักการอื่น ๆ

- ๓.๑ คำเนิการให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องตลาดเงินทุมมากขึ้น
- ๓.๒ คำเนิการให้การปฏิบัติทางบัญชีและการสอบบัญชีมีมาตรฐานดีขึ้น โดยเฉพาะในกรณีบริษัทมหาชน

ผลงานในส่วนที่ไ้กระทำแล้วของคณะทำงานโครงการพัฒนาตลาดเงินทุม

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา นอกจากพยายามให้ข่าวสารในเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์มากขึ้น ทำให้ประชาชนต้นตัวหันมาสนใจศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์มากขึ้นแล้ว ผลงานส่วนใหญ่เน้นด้านการกำกับดูแล สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องโดยตรงในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ประชาชนเกิดความวางใจในการดำเนินงาน เช่นเดียวกับที่วางใจในการดำเนินงาน ของธนาคารพาณิชย์ คือ

- ๑. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๕ กำหนดให้กิจการที่ดำเนินธุรกิจหลักทรัพย์เป็นกิจการ อันมีลักษณะ เป็นกิจการค้าที่อาจกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสูกของประชาชน
- ๒. ประกาศของกระทรวงการคลัง กำหนดให้ผู้ที่จะดำเนินธุรกิจหลักทรัพย์จะต้องจัดตั้ง เป็นรูปบริษัท จำกัด และขอรับอนุญาตดำเนินธุรกิจหลักทรัพย์ พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขในการขอรับอนุญาต และเงื่อนไขในการดำเนินงาน
- ๓. ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดแบบที่ไ้ยื่นคำขอรับอนุญาตประกอบธุรกิจ หลักทรัพย์ การยื่นขอรับอนุญาตมีสาขา และแบบงบุคคลของบริษัทหลักทรัพย์
- ๔. การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์

ขอเสนอแนะ

การเสนอวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นตัววัตถุประสงคที่่จะสนับสนุนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องธุรกิจหลักทรัพย์มากขึ้น และให้สอดคล้องกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพราะหากมีการเสนอขายหลักทรัพย์ออกใหม่ที้ดีแก่ประชาชนมาก ย่อมส่งผลให้หลักทรัพย์ที่่เสนอขายในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น ในระยะแรกที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเริ่มดำเนินการ ประมาณว่าจะมีหุ้นของบริษัทที่มีคุณภาพพอจะเสนอขายแก่ประชาชนได้ประมาณ ๕๐ บริษัทเท่านั้น หลายคนจึงเกรงว่าจะเพียงพอหรือไม่ จึงอยู่ที่คณะทำงานทำงานโครงการพัฒนาตลาดเงินทุม กำลังดำเนินการตามมาตรฐานการในอนที่่จะสร้างอุปทานในหลักทรัพย์อยู่แล้ว แต่การดำเนินการนั้นอาจจะต้องใช้เวลาพอสมควร ในขั้นแรกนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่า รัฐบาลน่าจะไ้กระทำเป็นตัวอย่างแก่เอกชนก่อน ก็คือการเปลงรูปรัฐวิสาหกิจที่่เจริญก้าวหน้า มีฐานะมั่นคง พอจะดำเนินงานต่อไปได้ด้วยตนเอง เป็นรูปบริษัทมหาชน

แล้วนำหุ้นนั้นมา เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไป ยานตลาดหลักทรัพย์ พร้อมกันนั้นควรจะได้รับคำเนิ
 การแก้ไขกฎหมาย สร้างนิยามของบริษัทมหาชนให้แตกต่างไปจากบริษัทจำกัด แล้วให้สิทธิ บริษัท
 มหาชนได้รับประโยชน์ทางค่าน้ำภาษีอากรมากกว่าบริษัท จำกัด ในปัจจุบัน

ทางด้านการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ออกใหม่แก่ประชาชนทั่วไป ตามประกาศกระทรวง
 การคลังกำหนดให้ บริษัทหลักทรัพย์ต้องดำเนินการตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
 กำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ซึ่งจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา อย่างไรก็ตาม
 ขณะนี้ยังไม่ได้มีประกาศดังกล่าว ผู้เขียนมีความเห็นว่า ควรจะได้มีการวางมาตรการที่แน่นอน ใน
 การควบคุมการ เสนอขายหลักทรัพย์ออกใหม่แก่ประชาชน โดยเฉพาะการ เสนอขายข่าวสารที่เพียงพอแก่
 ประชาชน มิให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับราคาของหลักทรัพย์ และควรจะทำให้ประชาชนตระหนัก
 ถึงความเสี่ยงที่พึงมีจากการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ทั้งนี้ เพื่อให้คุ้มครองประโยชน์ของผู้ลงทุนซื้อหลักทรัพย์
 นั้นเอง

การควบคุมการ เสนอขายหลักทรัพย์ออกใหม่แก่ประชาชน

๑. จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมการ ออกหลักทรัพย์ ใหม่ใหม่หน้าที่ดูแลควบคุม เกี่ยวกับการออก
 ๓. หลักทรัพย์ และการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์
๒. กำหนดให้บริษัทที่ต้องการออกหลักทรัพย์ยื่นขออนุญาตต่อคณะกรรมการ
๓. ในการขออนุญาต บริษัทจะต้องแจ้งรายละเอียดของบริษัท หลักทรัพย์ที่จะออกจำหน่าย
 การจัดจำหน่าย พร้อมทั้งหนังสือชี้ชวน ตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดล่วงหน้า เพื่อให้
 คณะกรรมการมีเวลาตรวจสอบ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไข ข้อความในหนังสือ
 ชี้ชวนตามที่เห็นสมควรได้ และเมื่อคณะกรรมการอนุญาตจึง เริ่มการจำหน่ายได้
๔. บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จะต้องรายงานผลของการจำหน่ายให้คณะกรรมการทราบ